

къмъ С. И. отъ една-та страна на екватора, и отъ къмъ Ю. И. отъ друга-та му страна. Съгласно съ това, и по съща-та причина, антипасаты-тѣ, или вѣтрове-тѣ, кои-то дуихтъ по направлениe къмъ полюсы-тѣ, струва ни ся, като че дуихтъ отъ къмъ противоположна-та страна. Тѣ идхтъ отъ екваториалны-тѣ широты, кои-то сж движхтъ съ по-голяма скоростъ въ дневно-то обръщениe, къмъ широты, кои-то имать по-малка скоростъ въ обръщениe-то, и затова тѣ (вѣтрове-тѣ) ся движхтъ къмъ Истокъ по-скоро, отъ колко-то широты-тѣ, кои-то тѣ постъпенно достигхтъ и показва ни ся, като че дуихтъ отъ къмъ Западъ.

§. 72. Ако земя-та стоеше неподвижно, то тѣ щбхъ да дуихтъ право къмъ полюсы-тѣ, тъй що-то особено-то направлениe на вѣтъра въ всѣка отъ тѣзи велики системи, определява ся съ простъ механически законъ, кой-то ся отнася къмъ образованie-то и обръщаниe-то на силы-тѣ.

§. 73. Да разглѣдамъ сега различiе-то между Арктическия и Антарктическия барометри.

§. 74. Едно просто поглѣданie глобуса или карта-та показва, че като наченемъ отъ 40° С. Ш. и далечъ въ Арктическо-то пространство, почти всичко е материkъ, а пакъ отъ съща-та Ю. Ш. далечъ въ Антарктическа-та страна сичко почти е вода.

§. 75. Вѣтрове-тѣ въ тѣзи частъ на Южно-то полушарие, отъ огромно-то количество вода, коя-та ся намѣрва тамъ, получватъ много паrа, коя-то, като е по-легка отъ въздуха (§. 67), измѣстя нѣкоя частъ отъ него и остава на нѣгово място; кога-то тѣзи паrа ся сгъстяватъ на снѣгъ, градъ или дъждъ, огромно-то количество тоplina, коя-то ся освобождава въ този процесъ, стопля и разрѣдява въздуха, като го кара да ся повдига по-високо и по-високо, а пакъ барометра въ това врѣме трѣба да спада.